

P. Pedersen: Efter de Udtalelser, der nu ere fremkomne fra flere ærede Talere, kan jeg sikkert fatte mig ganske kort. Jeg skal derfor indskrænke mig til meget faa Bemærkninger. Det kan jo ikke have nogen Interesse, at man staar og gentager det meste af, hvad der allerede er sagt. Jeg skal sige, at jeg sympatiserer med det foreliggende Lovforslag. Der er selvfølgelig Enkeltheder, som man kan ønske forandrede; men jeg opfatter dette Forslag saaledes, at det virkelig kan være meget til Støtte for de bestaaende Kreditforeninger. Med Hensyn til Enkeltheder skal jeg bemærke, at naar der i § 1 er bestemt, at den ikke amortisable Del af Laanet skal være $\frac{3}{10}$ — det vil med andre Ord sige, at det afdragsfri Laan ikke kan overstige dette Beløb — saa forekommer det mig, og jeg tror ogsaa, de fleste Talere allerede have antydet det, at man nok kan gaa en Del højere end de $\frac{3}{10}$, uden at man derfor behøver at frygte for, at da ikke den tilstrækkelige Garanti for Laanet skulde være til Stede. Jeg mener, at man under alle Omstændigheder bør gaa til $\frac{4}{10}$; jeg vil haabe, at den højtærede Minister heller ikke har noget derimod. Jeg kunde maasse være tilbøjelig til endnu at gaa lidt højere, men kunde vi faa det op til $\frac{4}{10}$, vilde jeg kunne føle mig tilfreds med det. Jeg skal ikke komme ind paa de andre Enkeltheder i § 1. Jeg kan i det væsentlige henholde mig til, hvad der er udtalt, navnlig af det ærede Medlem for Bornholm Amts 1ste Valgkreds (Wlem), og for Resten ogsaa til Dels til, hvad der er udtalt af et Par andre Medlemmer.

Jeg skal bemærke med Hensyn til § 2, at jeg heller ikke føler mig tiltalt af, at Indrengsministeren skal godkende Valget af den administrerende Direktør. Det forekommer mig, at, hvorvel det maasse ikke vil medføre nogen Ulempe, er det dog en lille Svækkelse af Selvtstyreprincippet, om jeg saa maa udtrykke mig, med Hensyn til det, som Kreditforeningerne tidligere have haft og nu have, nemlig Retten til at vælge deres administrerende Direktør, hvilket Valg Ministeren jo nu har gjort Fordring paa at godkende. Derimod maa jeg sige, at for Revisorernes Bedkommende lægger jeg ikke saa stor Vægt paa, om ogsaa Ministeren kommer til at øve Indflydelse paa begge Valg. Men det forekommer mig dog, at det maasse er at gaa en lille Smule for vidt. Med Hensyn til Punkt 3 i § 2, nemlig at det enkelte Medlems Stemmeret fastsættes i Forhold til Laanets Størrelse, vil jeg tillade mig at spørge den ærede Minister, om det er Meningen, at dette skal anvendes i alle

Tilfælde. Jeg ved godt, at der er de Kreditforeninger, hvor det ikke er Tilfældet, men der er andre, hvor det delvis er. Tilfældet. Jeg kunde ønske at høre, om den ærede Minister mener, at det skulde være nødvendigt at forlange dette baade med Hensyn til Afstemninger og Afgørelser ved Generalforsamlinger og ogsaa ved Valg af Repræsentanter. Ved Generalforsamlinger — det skal jeg her bemærke — har f. Eks. den Kreditforening, som jeg har den Ære at være interesseret i og være Medlem af, denne Afstemningsmaade. Derimod er der ved Valg af Repræsentanter ikke Tale om, at man anvender denne Maade at stemme paa. Jeg vil kun henstille til nærmere Overvejelse — jeg forudsætter, at denne Sag vil blive Genstand for nærmere Overvejelse i et Udvalg — om man ikke her ogsaa vilde tænke lidt paa dette. Jeg ser meget godt, at den ærede Minister ikke stiller det saa meget strengt frem. Han udtaler endog ogsaa i Motiverne, at det kan blive Genstand for nærmere Overvejelse i vedkommende Kreditforening. Det viser sig altsaa, at Ministeren maasse nok er tilbøjelig til at tage Hensyn til de forskellige Meninger og Ønsker, selv om disse ikke i alle Punkter med Hensyn til alle Foreninger fuldt ud skulde være i Overensstemmelse med Ministerens. Det forudsætter jeg, og jeg skal derfor ikke komme videre end paa det foreliggende Spørgsmaal, men jeg vil dog sige, at jeg ikke føler mig tiltalt af, at vi skulle have Valgretten ordnet paa den Maade, f. Eks. ved Valg af Repræsentanter. Jeg synes, at det ikke er rigtig tiltalende, og kunde det undgaas, vilde jeg helst have det. Men det er jo, som sagt, et Spørgsmaal, som der kan tænkes lidt nærmere over. Med Hensyn til Statsgarantien, som særlig den sidste ærede Taler omtalte, er det jo en Selvfølge, at man helst vilde have Statsgaranti; hvorvidt det nu kan finde Anvendelse her eller i andre Tilfælde, kan jeg ikke udtale noget bestemt om. Her er jo blevet Spørgsmaal om at bringe Agrarforeningens Forslag ind i denne Forhandling, men da den ærede Formand ikke ønsker det, og jeg ogsaa erkender, at det ikke vil passe rigtigt her at gaa videre ind derpaa, skal jeg afholde mig derfra. Jeg skal kun sige, at jeg i Almindelighed har Sympati for, hvad der er foreslaaet af Agrarforeningen; hvorledes vi mulig kunde faa det til at passe ind, i alt Fald for en Del, i dette Lovforslag, det kan man jo ikke udtale noget om i Djebløkket, men jeg antager, at der er meget i Agrarforeningens Forslag, som er godt, men det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg skal i det hele taget ikke komme